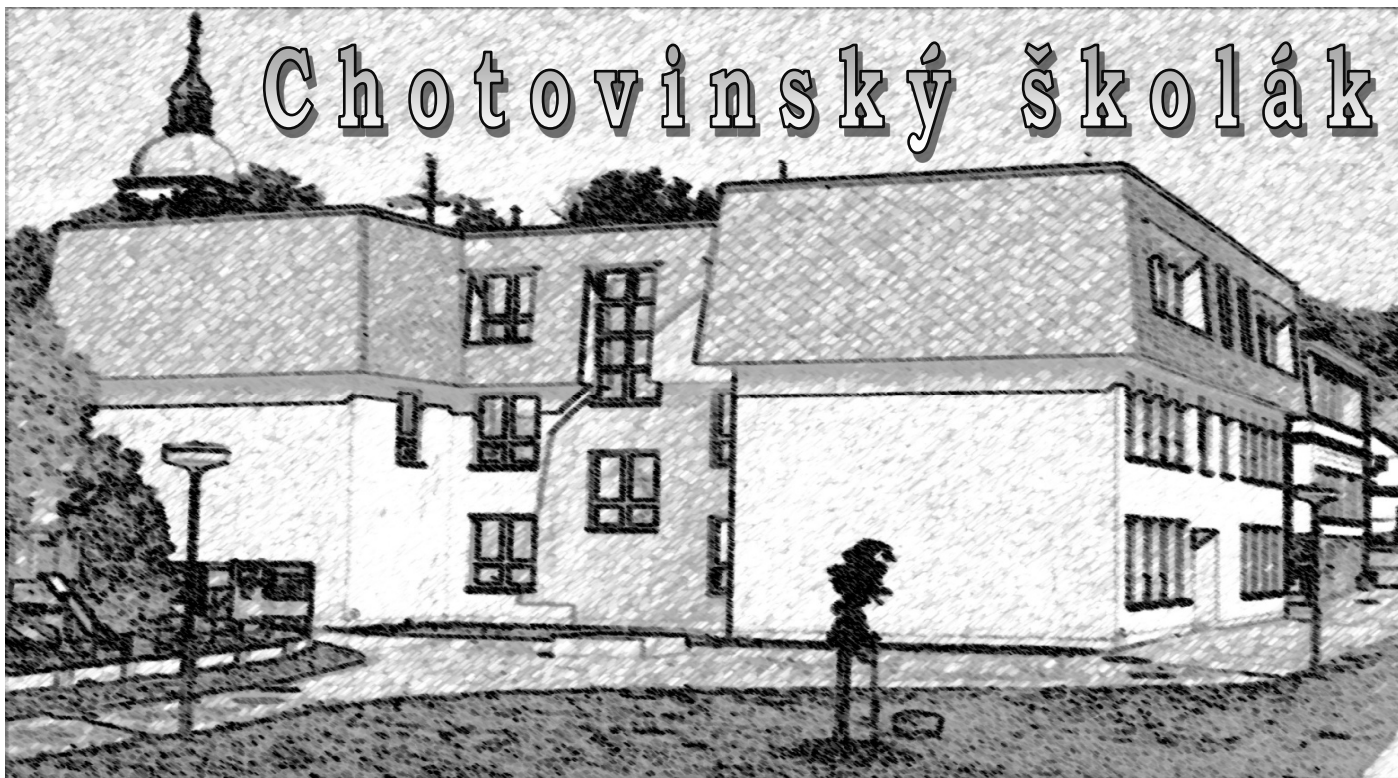

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 7

ROČNÍK 2017/2018

Březnové okénko ředitele

Připravujeme zápis do 1. třídy. Ten proběhne 20. dubna 2018 od 14 do 18 hodin v budově 1. stupně. Od 16. do 20. dubna bude možná návštěva školy v době školního vyučování. Zápis do MŠ proběhne 3. a 4. května 2018 od 14 do 17 hodin u vedoucí MŠ. Podrobné informace (kritéria, počet zapisovaných) jsou na webu školy a úřední desce. Každý rodič dítěte s trvalým pobytem ve spádové oblasti (působnost obecních úřadů Chotoviny, Jedlany, Nemyšl a Sudoměřice u Tábora) dostane pozvánku s informacemi k zápisu. Tak, jak umožňuje legislativa, budou přednostně přijímány děti s trvalým pobytem ve spádové oblasti.

V březnu jsme podali monitorovací zprávu grantu Šablony pro ZŠ a MŠ Chotoviny, daňové příznání školy a daňová příznání zaměstnanců. Připravujeme směrnice školy na GDPR, tak aby od května bylo vše v souladu. Vydali jsme Zápisové lístky všem, kteří se hlásí na střední školy. V MŠ jsme přijali dvě

děti. Nechali jsme opravit skleněnou výplň dveří kulturního domu. Řešíme reklamaci osvětlení haly, kdy tlumivky ve světlech vydávají nepříjemný zvuk. Připravujeme stavební úpravy v MŠ – tvoříme harmonogram našich kroků, než předáme stavbu v červnu a po jejím převzetí koncem srpna.

V březnu tradičně proběhla Slavnost školy, která pomáhá získat Spolku přátel školy finanční prostředky na jeho činnost, ze které pak financuje další akce. Tentokrát jsme ke spolupráci přibrali Myslivecký spolek Chotoviny. Děkuji všem dobrovolníkům za práci, sponzorům za štědrou ruku a organizátorům za skvělou připravenost akce.

Proběhla další kola soutěží. Sportovní gymnasti závodili na okresních přeborech ve víceboji, chlapečci z 6. a 7. třídy obsadili 3. místo a Adam Cetlovský obsadil 2. místo. Dívky ve třech kategoriích nedosáhly na medaile. Žáci 2.–9. ročníku se zúčastnili soutěže Matematický klokan. Nejlepším

výsledkem z celé školy se může pochlubit Mikuláš Vácha z 5. třídy. Kluci z 5. třídy vyhráli (obhájili loňské vítězství) a kluci z druhého stupně obsadili 3. místo na florbalovém turnaji O pohár města Bechyně, odkud si odvážíme i titul Nejlepší střelec v obou kategoriích pro Jaroslava Kmenta a Aleše Kubelu. Zpěvačky se připravily na okresní kolo Jihočeského zvonku. Adéla Mísařová obsadila zlaté pásmo, Petra Hlubočká stříbrné a Dominika Šimková za doprovodu své kytary bronzové pásmo v sólovém zpěvu. Všem děkujeme za skvělou reprezentaci školy.

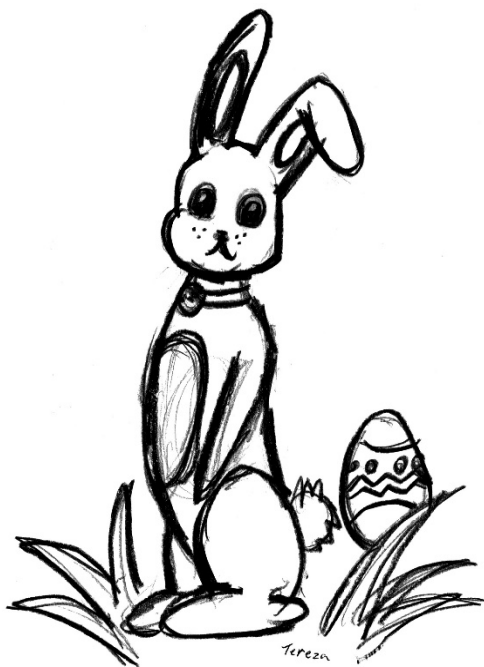
Petr Havlík – ředitel školy

Čteme rádi

Přečtěte si Dobrodružství v zemi nikoho od Jaroslava Foglara. Nevím, čemu věnujete volný čas vy, ale v knížce ho parta kluků věnuje hledání jeskyně s trilobity. Dvě různé klukovské party se sprátele, dokážou si pomáhat, ale na druhou stranu si neuvědomují, do jakých nebezpečných situací se můžou dostat, co všechno se jim může stát. Při hledání moc na své vlastní bezpečí nedbají. Do knížky jsem se rychle začel, protože dobrodružství zažívají kluci jen o málo mladší než já. Líbilo se mi, jak autor popisuje jejich snahu nalézt jeskyni s trilobity, což se jim nakonec podaří, nález ohlásí muzeu a udělají tak dobrý skutek. Trochu mě udivilo, že se těsně za městem dá najít velké opuštěné území. To už se asi dnes stát nemůže. O to víc jsem to dobrodružství klukům záviděl. Některé situace mi přišly trochu utažené za vlasy a asi by se v dnešní době stát nemohly. No, to už posuďte sami. Třeba to, že kluci zorganizovali štafetový běh městem a policisté kvůli tomu odklonili dopravu v ulicích a všichni se přišli na závod podívat. Ale určitě si knížku přečtěte. Je napínavá, čtivá a dozvíte se spoustu zajímavostí.

Aleš Kubela

Literka v knihovně

Naše sedmá třída strávila ve středu 14. března hodinu literatury v naší místní knihovně. Paní knihovnice si pro nás připravila moc pěkné úkoly. Jako první jsme dostali papír s hádankami, které jsme luštili. Na druhé straně papíru byly úkoly, jejichž výsledky nám pomohly hádanky rozluštit. Pak si každý vybral libovolnou knížku. Třeba tu, jejíž obal ho zaujal. Usadili jsme se do kruhu a začali hrát hru. Paní knihovnice vždy přečetla otázku, avšak odpověď jsme mohli najít pouze v knížce, kterou jsme si vybrali. Občas to byla vážně legrace. Beseda se mi líbila, hlavně mě zaujal vnitřek knihovny.

Hodina v knihovně se mi líbila, protože paní knihovnice byla milá a na konci nám dokonce dala záložku do knížky a bonbón. Líbilo se mi i to, že jsem se dozvěděla něco o hádankách a potvrdila si, že i pomocí hry se můžu hodně věcí naučit. Zjistila jsem, že v knihovně je spousta hezkých a zajímavých knížek, které si můžu přečíst. Půjčit si dokonce mohu i společenské stolní hry, které se mi velmi líbily už od pohledu. Beseda byla opravdu dobrá a klidně bych si ji někdy zapakovala.

*Tomáš Hronek
a Barbora Konopiská*

Jaro je pohádka

Jaro je jedno z mých nejoblíbenějších ročních období. Vůně rozkvétajících květin pohlcující sluneční paprsky. Zvířata probouzející se ze zimního spánku. Šepot řek a potůčků prodírající si cestu vpřed. To vše je jako v pohádce o Růžence. Přes dlouhou zimu všechno usne a probudí se, až když první jarní paprsky slunce políbí zem svým světlem a teplem. A jemný vánek jí prosvítí jako ti nejrychlejší koně ženoucí se vpřed. Celou zem zachvátí pocit tepla a bezpečí. Na jaře vládne také hodně barev. Květiny různých tvarů doplňují zelené odstíny trávy. Také lesy se začínají probouzet a šeptat si, co se jim za celou zimu zdálo. I veverka, zajíc, srnky a všechna ostatní lesní zvířata se sešli na travnatém paloučku, kde se teď oddávají zaslouženému odpočinku. Nebe se zabarvilo do světlé, dech beroucí modři a sem tam můžeme zahlédnout bílého beránka plujícího v klidu a tichu oblohou. Největší dojem na nás ale udělá slunce. Svou jasně svítící žlutou barvou obklopí celý svět, jeho paprsky objeví i ten nejtemnější kout. Jaro už je zase tady.

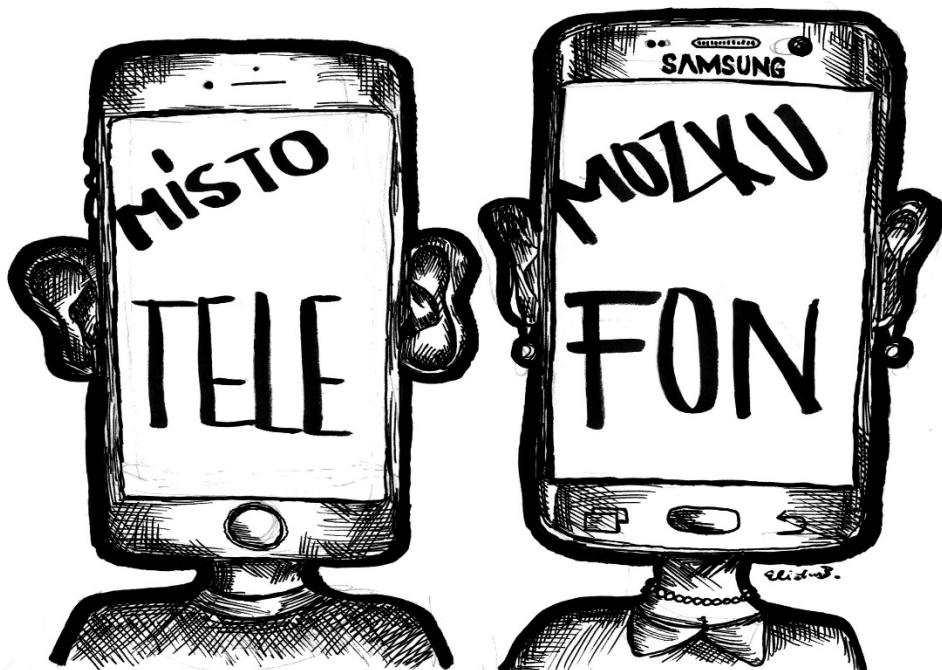
Nina Nováková

Nebojme se zápisu

Pro budoucí prvňáčky je zápis první větší zkouškou v životě a zároveň vstupní branou do světa školáků. V mateřské škole se děti spolu s učitelkami hravou formou poctivě připravují. Trénují básničku nebo písničku, opakují si barvy, popisují obrázky, počítají knoflíky... Jak se blíží termín zápisu, zvyšuje se nervozita i doma. Maminky si mezi sebou předávají zaručené informace, co vše se k zápisu musí umět. A ze zápisu do první třídy se stává strašák.

Maminky, tatínkové! Zamysleme se společně. Co je vlastně cílem zápisu do první třídy? V žádném případě nejde o maturitní zkoušku! Cílem zápisu je skutečné zapsání dítěte do dané školy. Rodiče se prokáží občanským průkazem, totožnost dítěte je doložena rodným listem. A zapisuje se. Především je nutné vyplnit žádost o přijetí k základnímu vzdělávání a doplňují se i další důležité údaje. Tedy především administrativa.

A teprve nyní se dostáváme ke zkoušení. Pro budoucího prvňáčka si přijde paní učitelka a společně pak odchází do připravené třídy. Zde se usadíme ke stolečku, navzájem se představíme. Po úvodním rozhovoru vyslechneme básničku. Společně si prohlédneme připravené obrázky a povídáme si. Děti si všimají, jakou má co barvu, ukáží nám základní geometrické tvary, odpočítají daný počet knoflíků, porovnají, čeho je více, a čeho méně, a pojmenují obrázek, který je například vlevo dole. Pak následuje „písemný“ úkol. Zde se sleduje, zda dítě drží správně tužku a pokoušíme se napodobit určité tvary. Děti velmi rády malují, a tak závěrečným úkolem je kresba postavy. A bývají to opravdu krásné obrázky. Maminky jsou jako princezny, tatínkové se usmívají. Ze

třídy pak odchází budoucí prvňáček, nesoucí si drobné dárky vyrobené staršími spolužáky.

Zápis do první třídy by neměl být strašákem a důvodem zbytečného stresu. Dítě si vyzkouší být chvíli bez rodičů, ukáže, co se naučilo ve školce... Pomalu se učí zvládat ostych, komunikovat s dospělými. To vše jsou dovednosti, které budeme ve škole společně dále rozvíjet. Věřím, že i tentokrát bude zápis příjemným setkáním pro všechny zúčastněné, a rozhodně ani letos nebudeme děti zkoušet z počítání do 100, čtení písmen a slov, nebo dokonce psaní.

Irena Bětková

Náš svět

Dne 13. března 2018 jsme během odpoledního vyučování sledovali v rámci mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jeden svět, který je věnován problematice lidských práv, film s názvem Zemřít pro design. Dokument pojednává o nelidských pracovních podmínkách v čínských továrnách na výrobu elektroniky. Šokovala nás spousta informací a některé záběry přímo z výrobních linek.

A jaký v nás snímek zanechal dojem? To se dočtete v následujícím textu.

Asi není úplně nutné měnit telefon vždy po půl roce, když vyjde nový model. Měli bychom se o svůj telefon starat, aby nám co nejdéle vydržel. Máme si vážit toho, kde a jak žijeme, protože se máme skvěle. Určitě bych zrušil firmy, kde jsou lidé v ohrožení života a které znečišťují životní prostředí.

Překvapily mě podmínky, ve kterých pracují zaměstnanci v Číně. Také mě překvapila až absurdně nízká mzda, kterou dostávají. Film ve mně zanechal špatný dojem, až skoro pocit viny.

Film ve mně zanechal nedobry dojem, protože jsme najednou viděli do zákulisí slavných firem. Ve filmu mě překvapily podmínky v továrnách – čekal jsem je hrozné, ale tohle bylo opravdu moc.

Film ve mně zanechal mnoho smíšených pocitů, protože si uvědomuju, jaká je to otročina sedět a pracovat dvanáct hodin v kuse. Na druhou stranu je hezké, že někteří lidé se snaží naši planetu ochránit a berou věci vážně.

Cítím se asi jako ta paní na konci dokumentu. Nechci, aby nám telefony sebraly naši krásnou planetu. Podle mého názoru bychom se

měli o planetu starat a vážit si jí. Lidé jsou v dnešní době tak posedlí designem, že si ani neuvědomují, jak moc jsou sobečtí vůči přírodě.

Překvapilo mě, jak tento průmysl znečišťuje životní prostředí nejen v Číně, ale na celém světě. Taky mě překvapila dlouhá pracovní doba a dopad na lidi. Dokument podle mě splnil účel, neboť dokáže lidem otevřít oči.

Řešil bych to tak, že bych zvýšil pokuty za to, že znečišťují životní prostředí. Posílal bych na ně přísnější inspekce.

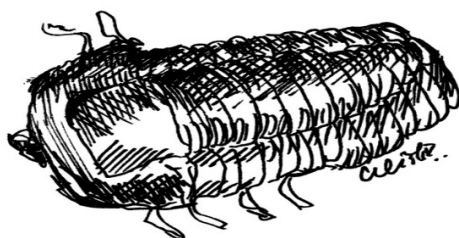
Film ve mně zanechal dojem boje. Když jsem viděl ty hrůzy, které se dějí na celém světě, chtělo se mi křičet. Nechat všechny ty lidi, kteří za tohle všechno zodpovídají, zavřít, nebo je nechat všechno uklidit a vyčistit. Je jedno jak, ale aby to prostě dělali oni.

Film ve mně zanechal dobrý dojem. Dozvěděl jsem se, jak se vyrábí různé součástky. Film byl dobře zpracovaný, ale nepřekvapilo mě nic, protože už jsem podobný film viděl. Asi by toto mělo vidět více lidí, aby věděli, jak to s výrobou je. Vadily mi titulky.

Celkem dost mě překvapilo, jak velký nátlak mají v těch firmách, že třeba i ti lidé spáchají sebevraždu nebo že nemají ani čas na rodinu, protože jsou od rána do večera v práci, za kterou navíc dostávají hodně málo peněz.

Líbilo se mi, jak byl film zpracovaný, ale vadilo mi, když se třeba bavili jen o jedné konkrétní firmě. Na druhou stranu potom ale uvedli, že se to týká všech IT firem. Ve filmu mě překvapila obrovsky malá částka, za kterou pracují dělníci ve firmách.

žáci osmé a deváté třídy

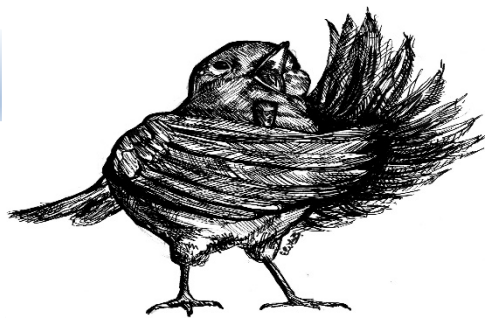
Čarodějka tréma

Pěvecké soutěže Jihočeský zvonek jsem se zúčastnila poprvé. Konala se ve čtvrtek 22. března v tábořském Divadle Oskara Nedbala. I přesto, že se mi klepala kolena a měla jsem velkou trému, jsem písně zazpívala dobře. Pak už jsem jen čekala na vyhlášení výsledků. Moje zpívání sice na vítězství nestačilo, ale byla to pro mě velká zkušenost. Umístila jsem se ve stříbrném pásmu.

Petra Hlubocká

Letos jsem byla na pěvecké soutěži Jihočeský zvonek podruhé. Měla jsem tedy výhodu oproti Ádě a Petře, které jely se mnou. Už jsem věděla, kde se rozezpívat a kde budu vystupovat. Jediná malá změna byla to, že jsem se vždy nerozezpívala s paní učitelkou, ale sedla jsem si někam do volného místa na schod, začala hrát na kytaru a zpívat. Od rána jsem moc velkou trému neměla, což mi přišlo divné, protože ji mám pořád. Jelikož chodím do osmé třídy, vystupovala jsem v poslední, a to čtvrté kategorii s umělou písní. Když na moji kategorii přišla řada, trému jsme dostala. Moderátor přečetl moje jméno a já vstoupila na jeviště. Sedla jsem si na židli a tréma maličko odpadla. Během zpívání, byla to písnička od Lucky Vondráčkové Kdo tě má rád, jsem však byla nervózní, bála jsem se, že zapomenu akordy nebo slova. V polovině písničky jsem to trochu pokazila, protože kytara hrála jinde, než já zpívala. Mrzelo mě to. Ještě nikdy se mi to nestalo. Byla jsem šťastná, když jsem se umístila v bronzovém pásmu. Vůbec jsem to nečekala. Jsem ráda, že jsem si mohla opět vyzkoušet vystupování před lidmi, protože nevím, kdy se mi to může hodit.

Dominika Šimková

Gymnastika baví

Školní kolo závodu ve sportovní gymnastice, kterého jsem se zúčastnila i já, se konalo v úterý 20. března. Atmosféra byla výborná a nervozita ze mě brzy opadla. Závodů se zúčastnily děti od první do deváté třídy. Všichni to brali velice zodpovědně a podporovali se navzájem. Gymnastiku dělám od první třídy a stále mě baví. Věnuji jí hodně volného času, a proto mě potěšilo, že jsem i letos zabodovala a získala první místo v kategorii 6. a 7. třída. Chtěla bych poděkovat naší trenérce paní Kašíkové za skvělý přístup, výbornou podporu a motivaci nás dětí ke sportu, protože sport je důležitý a zdravý v každém věku.

Nikola Králová

Ze začátku jsme se všichni pořádně protáhli, aby se nám nic nestalo. Po řádné rozcvičce začalo dvouhodinové trénování sestav. Postupně na kruzích, hrazdě, žíněnkách a nakonec skok přes bednu. Asi nejvíc mě zaujala hrazda a kruhy. Byly také nejtěžší. Když jsme vše dostatečně procvičili, přišlo na závody. V těch jsem předčil své očekávání. Myslím, že se mně i mým kamarádům vše povedlo. Moc jsem si to užil.

Vojtěch Běťík

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Eliška Bervidová a Tereza Holubová

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

